

Med lovforslaget fra Fremskridtspartiet står regeringen over for et forslag, som ikke er økonomisk rationelt. Tilsvarende gælder for beslutningsforslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Lejeværdien har sin baggrund i statsskatte- loven fra 1903. Det oprindelige udgangspunkt var beskatning af den objektive udlejningsværdi, og det vil sige, hvad boligen kan udlejes for til tredjemand, og boligejerens skatteevne anses for at være forøget med denne værdi i forhold til lejeren, der skal betale husleje, idet boligejeren bl.a. kan fratække renter på de lån, som er knyttet til boligen.

Nettovirkningen har således været, at boligejeren er blevet beskattet af værdien af den formue, som er bundet i ejendommen, ligesom lejeren er blevet beskattet af sin opsparing, f.eks. i obligationer.

Lejeværdi af egen bolig er derfor nødvendig for at ligestille de skatteydere, der vælger at opspare i deres bolig, med de skatteydere, der opsparer på anden vis – meget simpelt! Og efter min opfattelse er sparet husleje lige så likvid og spiselig som renteindtægter fra obligationer.

Gennem en lang årrække har lejeværdien været standardiseret til den procentlejeværdi, som nu foreslås aftrappet, og procentlejeværdien er betydelig gunstigere for boligejeren end den objektive udlejningsværdi.

Ved finanslovforliget for 1996 blev det standardfradrag, som gives til ejere af en- og tofamilieboliger, forøget fra 2.000 til 3.000 kr., hvilket gav boligejerne en yderligere fordel.

De værdistigninger, som boligejerne har oplevet, og som er kommet til udtryk i den 20. almindelige vurdering, har således alene medført, at skatten af overskud af ejerboliger, dvs. lejeværdien fratrukket standardfradraget, er steget med 300 mio. kr. fra 1995 til 1996, således at overskud af egen bolig bidrager med knap 6 mia. kr. til statens budget. Og selv efter denne stigning ligger provenuet væsentligt under niveauet før skattereformen.

Det skal ses i lyset af, at regeringens politik har skabt en formueforøgelse hos boligejerne på ca. 100 mia. kr., og det er vist noget, som vi også bør tage i betragtning, når vi vurderer boligejernes »forfærdelige« situation.

Det er forslaget om at give helt afkald på lejeværdien, som jeg på regeringens vegne må kalde økonomisk irrationelt.

Og når vi siger mod ligevægt på de offentlige budgetter, er der ikke plads til de store lettelser,

som der med forslaget er lagt op til. Det er der faktisk ikke.

Hertil skal føjes, at vi bl.a. fra arbejdsgiverorganisationerne har hørt det argument, at en eventuel skattelettelse kan bruges på en meget bedre måde end ved en sænkning af lejeværdien, og det er jo også nye og interessante toner, som jeg da godt vil have at forslagsstillerne forholder sig til.

Ud over de realøkonomiske betragtninger skal der jo endvidere tages hensyn til en sikring af, at det danske skattesystems bæredygtighed forbliver uantastet i en integreret verdensøkonomi, hvor stort set alt andet end fast ejendom har meget let ved at glide over landegrænserne, og i bestræbelserne for at sænke beskatningen af arbejdsindkomster er og bliver beskatningen af fast ejendom en af de mest hensigtsmæssige indkomstkilder, og vi taler jo ikke om brand-skatning.

Disse forslag står i kontrast til den ansvarlige finanspolitik, som regeringen agter at blive ved med at føre, og derfor må jeg på regeringens vegne sige, at regeringen hverken kan støtte lovforslaget eller beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er nødt til at sige til skatteministeren, at det er, som om den verden, som skatteministeren refererer til, er en skrivebordsverden, som boligejerne slet ikke vil kunne genkende. Det er rigtig folketings snak, at lejeværdien er faldet, og at folk står i kø for at købe ejerboliger.

Og hvorfor gør de det? Jo, fordi der ikke er så mange tvangsauktioner mere, fordi man jo gav boligejerne ret til at omlægge de dyre lån!

Jamen det var de jo pisenødt til, for ellers var deres ejendomme gået på tvangsauktion, og det vidste de.

Og hvad var det, regeringen sagde i forbindelse med skattereformen? Jo, det var, at sænkningen af lejeværdien ikke kunne kompensere for nedgangen i rentefradragsretten, og det viste regeringens egne tal i Skatteudvalget. Der var et minus. Men så sagde regeringen: Jamen det er jo, fordi de nu også får ret til at omlægge de dyre lån, og så får de lavere boligudgifter.

Og hvad har de lavere boligudgifter så medført?

For det første, at man formentlig skylder flere penge væk og skylder dem i mange flere år, og dernæst har det givet anledning til stigende ejendomsværdi, ejendomsskat og lejeværdi. Og